

PIRETRUM (12) *sb*

piretrum *n indecl* (8), **piretr** *m* (2), **piretra** *f a.* piretrum (2); piretr *SienLek* (2); piretrum :
piretra *a.* piretrum *FalZioł* (8:2).

Teksty nie oznaczają é.

sg N piretrum (1). ◊ *G* piretru (2), *piretry a.* *piretri (lat.)* (2), piretrum (1). ◊ *A* piretrum (1). ◊
I piretrum (5).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*bot. Chrysanthemum L. (sec. Pyrethrum (Gaertner)), złocień; przeważnie bylina z rodziny złożonych (Compositae), silnie aromatyczne, zawierające lotne olejki, stosowane w lecznictwie, zwłaszcza ludowym w średniowieczu i w XVI w. [pyrethrum – herba medicinalis, quam vulgo nunc Draconem vocant Pedem Alexandri, Zębowe ziele Mącz 334a] (12) : Wezmi [...] piretri/ Imbiru/ każdego fnich popoł dragmy, ti wżitki rzeczy warz w wodzie fzałwiojowej *FalZioł* I 75d; Też Miodunka s piretrum maftikowana/ albo żwana, boleść zębową vńmierza. *FalZioł* I 80a; Też korzeń piretry fthłuczony z zielelem paraliżowym/ vwarziwży ty zioła w winie á w oliwie/ á tym okładay mieltcze ktore paraliżem ielt zarażone *FalZioł* I 97a, I 65c, 80c, d, 97b, 102d (10); A w winie w tym możelz pierwey nówarżyć fzałwiey/ imbiru/ pirteru/ y małtyki. *SienLek* 62, 61v.*

Synonimy: »zębowe ziele«, zębownik.